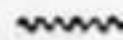

ΚΑΘΩΣ ΦΑΝΗΣ

Μελοδ. (Jungfernchorur Freyschütz) των Weber, B. Δρ. 32

Καθώς φανῆς τὸ πᾶν γελᾶ,
καὶ θάλλ' ἡ γῆ καὶ χαίρει.
Φυτρώνουν τ' ἄνθη τὰ πολλὰ,
μυρίζει καλοκαίρι.

Φῶς σκορπίζεις,
φῶς σκορπίζεις ώς περνᾶς·
κ' ἡ καρδιά μου ποῦ σκιρτᾷ
εἰς τὰ χεῖλη σου πετᾶ.

Περνᾶς, κ' ἡ γῆ μυροβολεῖ
καὶ τὰ καλὰ λουλούδια.
Καθώς σὲ βλέπει τὸ πουλὶ,
τονίζει τὰ τραγούδια.

Κ' ἡ καρδιά μου,
κ' ἡ καρδιά μου σὰν αὐτὰ
ώς κοντά της σ' αἰσθανθῆ,
ψάλλει καὶ πετᾶ κ' ἀνθεῖ.

Εἶν' ἡ ματιά σου φωτεινὴ,
τὰ βλέμματα θαυμόνει.
Λαλεῖς, κ' ἡ αὔρα σὲ φθινεῖ,
καὶ σὲ φθινεῖ τ' ἀηδόνι.

Γύρνα διέ με,
γύρνα διέ με μιὰ φορά.
Δότε δότε με ζωὴν
μαῦρα μάτια φλογερά.

Ἄνισως ἔξουσίαζα
καὶ Βασιλέως θρόνον,
τὸν θρόνον ἔθυσίαζα
δι' ἐν σου βλέμμα μόνον.
Δὸς μ' ἐν βλέμμα,
δὸς μ' ἐν βλέμμα μόνον σὸν,
καὶ ἀς ἔχουν βασιλεῖς
θρόνους, στέμματα, χρυσόν.

—
Σ τὸ σκότος εἰσ' ἀκτὶς φωτός·
··ς τὸν ὑπνον σὲ φωνάζω·
·ς τὰ ὄνειρά μου ἔξυπνητὸς
σὲ μόνην σχεδιάζω.
Οπου στρέφω,
ἔπου στρέψω σ' ἀπαντῶ.
Καὶ εἰς γῆν κ' εἰς οὐρανὸν
σὺ πληθύνεις τὸ κενόν.

